

Елисавета Багряна

Вечер

В топлата уханна вечер някой
бодро и унесено върви
в пътя, що протича като мляко
сред неокосените тревни.

Сякаш в пътя млечен в небесата
тръгнал сред безчислени звезди –
блъска се светулки във косата му,
бляска по нозете и гърдите.

Той върви и вече го обръща
нощната нахлула тъмнина,
но в полето се съзира къщата
и в прозорците ѝ – светлина.

И пред него засява цялата
необхватна лунна равнина,
в пазвата си приютила бялата
къща на мечтите и съня.

И от него се отърсват скоро –
както от обущата прахът –
градската неволя, труд, умора
и пред утрешния ден страхът.

И със него в къщи влиза младост,
ведрина, покой и звезден зрак
през вратата, чакаща го радостно,
през нагретия от слънце праг.

Спират във, заключени, безгласни,
хищниците-грижи на света –
птичката на неговото щастие,
вътре пееща, да не смутят.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11758>]